

Predmet: *Beli Manastir* – optuženi Zoran Vukšić i dr.

Ponovljeni postupak

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine K-Po2 9/13

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 27.11.2013.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje okrivljenog Zorana Vukšića

U nastavku ispitivanja okrivljenog Zorana Vukšića, isti je objasnio da je mesto na kojem su ubijeni otac i sinovi Čičak, udaljeno oko 10 kilometara od policijske stanice u Belom Manastiru, i da se radi o jednom napuštenom salašu. Govoreći o naoružanju koje su tom prilikom okrivljeni imali, rekao je da je on sâm imao revolver „magnum 357“, Strigić automatsku pušku i pištolj „tetejac“ ili „dugu devetku“, a Zoran Madžarac i Branko Hrnjak pištolje. Sa Madžarcem se udaljio od kombija iz kojeg su Strigić i Hrnjak izveli nekoga od porodice Čičak i odveli do jedne ruševine, gde ga je Strigić pitao „čiju decu hoće da ubiju“, a nakon toga je čuo šamar–dva i pucanj. Video je da se prema kombiju vraćaju Strigić i Hrnjak i da iz vozila izvode ostala 3 člana porodice Čičak i odvođe ih na isto mesto kao i prvog, te je odmah zatim čuo i pucnje. Ovom prilikom pucano je više puta, a neki hici su ispaljeni i iz automatskog oružja. Dok su se vraćali u Beli Manastir nisu pričali o događaju, samo su se dogovorili da o tome nikome neće pričati. Na pitanje okrivljenog Strigića zašto tek sada govori o njemu kao o ubici porodice Čičak, odgovara da ranije to nije hteo da kaže. Na odbranu okrivljenog Vukšića, okrivljeni Strigić ima primedbu i navodi da Vukšić ne govori istinu, jer su Čičkove pobili on i Madžarac, a okrivljeni Hrnjak u svojoj primedbi takođe tvrdi da Vukšić ne govori istinu ali ističe da je Čičkove pobio Vukšić, s tim da je u poslednjeg pucao i Strigić.

Ispitivanje okrivljenog Slobodana Strigića

Okrivljeni Slobodan Strigić ostao je pri ranije datoj odbrani. Naveo je da on nikoga nije ubio i da je zločin koji je izvršen nad porodicom Čičak prijavio vojnom sudu u Beogradu 1992. godine, i da je sekretar SUP-a Beli Manastir Radoslav Zdjelarević, nakon sat vremena znao šta se dogodilo. Negira da je pucao na poslednjeg Čička i tvrdi da je Hrnjak nepouzdan svedok. Nije video ko je ubio sve članove porodice Čičak, samo je video da je Vukšić ubio Vinka Čička. Bio je u piceriji u Belom Manastiru kada je po njega došao Zoran Madžarac i rekao mu da sa policijskim kombijem koji je dužio dođe u stanicu, jer treba neke Hrvate da odveze u Jagodnjak u komandu JNA. Kada je sa kombijem došao u stanicu, zatekao je komandira Dušana Madžarca i njegovog brata Zorana Madžarca. U vozilo je do njega seo Zoran Vukšić, a na sedišta iza njih Slobodan Hrnjak i Zoran Madžarac. Od oružja je kod sebe imao svoj službeni pištolj i automatsku pušku koju je držao u kolima, a Vukšić je nosio revolver „magnum“. Nije mu poznato šta su od oružja tom prilikom nosili Madžarac i Hrnjak. Vukšić mu je tokom puta rekao gde će da skrene, jer je to navodno prečica za Jagodnjak. Takođe mu je rekao i gde da zaustavi

vozilo. Nije znao ko je u zadnjem delu vozila, jer nije video koga su uveli. Kada je zaustavio vozilo, Vukšić, Madžarac i Hrnjak su izašli i otišli iza vozila. Čuo je da su se zadnja vrata na vozilu otvorila i zatvorila, i video je da su kraj vozila prošle tri osobe, od kojih je video Vukšića i Madžarca. Pucanj nije čuo. Kada su se ponovo vratili do vozila i povelili ljude, prepoznao je Ivu Čička, izašao je iz vozila i pitao kuda ga vode, čuo je pucnje i znao je da su ga ubili. Tom prilikom nije video Hrnjaka. Njega je prvi put video nakon zaustavljanja vozila tek kada su odvodili Antu Čička. Navodi da je okrivljeni Vukšić bio opasan čovek koga su se svi bojali i da je isti u Baranji ubio oko 30 ljudi. Kada je čuo pucnje nakon odvođenja Ive Čička¹, uplašio se i počeo da beži, ali se ipak vratio do vozila. Tada mu je prišao Vukšić, a Zoran Madžarac se pojavio sa Vinkom Čičkom. Vukšić ga je pozvao da i on pođe sa njima i gurao ga ispred sebe. U jednom trenutku je video da Vinko stoji na nekom uzvišenju, a Vukšić mu je rekao nekoliko puta da „ubije ustašu“. Uplašio se i stajao, a tada je Vukšić, stojeći iza njega, pucao iz svog „magnuma“ u Vinka. Od pucnja je ogлуveo i izgubio se. Vratili su se do vozila i tada je shvatio da su prvog iz vozila odveli malog Matu Čička. Uzeo je iz vozila svoju automatsku pušku u nameri da ubije Vukšića, Madžarca i Hrnjaka i video da tada odvođe Antu Čička koji mu je bio školski drug. Krenuo je za njima u nameri da spase Antu, ali se bojao, uz put se o nešto sapleo pa je iz puške kraj svojih nogu ispalio nekoliko hitaca od straha. Kada je došao do mesta na koje su odveli Antu, oni su ga već ubili. Prišao mu je Vukšić, zagrlio ga i rekao da je to „za našeg brata Iliju“, nakon čega su se sva četvorica vratila do vozila. Bojao se da će ga Vukšić ubiti. Dok su se vraćali, Vukšić i Madžarac su spomenuli da bi trebalo da se vrate i ubijene bace u neki bunar. Na predočavanje da to nije ranije spominjao, navodi da misli da ipak jeste. Kada su se vratili do SUP-a u Belom Manastiru, video je na putu plavog „stojadina“ koji je bio vlasništvo porodice Čičak. Želeo je što pre da ode kući i krenuo je prema svom vozilu, ali je Madžarac povezao kola Čičkovih i stao ispred njega, a Vukšić je povezao svoju zelenu „ladu nivu“ i došao iza njegovog vozila, pa su ga tako primorali da ide zajedno sa njima. Odvezli su se do zgrade u kojoj je sa svojom devojkom Suzanom, Mađaricom, živeo Madžarac, a vozilo Čičkovih je Madžarac sklonio u jednu garažu. Kada su ulazili u stan, video je da Madžarac ispod jakne vadi sklopljenu automatsku pušku i odlaze je uza zid. Osećao se loše, „tutnjalo mu je u glavi“ i ne zna o čemu su pričali. Vukšić i Madžarac su bili raspoloženi. Madžarac je izvadio novčanike Čičkovih i novac koji je u njima našao razdelio ga, pa kada je on odbio da uzme svoj deo, dao mu je „za uspomenu“ jednu ličnu kartu, za koju ne zna kome je od Čičkovih pripadala. Ubrzo je uspeo da ode, ali nije mogao da se smiri, pa je otišao kod brata u Sombor i ispričao mu šta se desilo. Sutradan se vratio u Beli Manastir i sve prijavio Milanu Jariću, svom pretpostavljenom. Poznato mu je iz priča da je Madžarac ranije imao neki sukob sa porodicom Čičak, jer je Mate zafrkavao Suzanu da kao Mađarica živi sa četnikom. O ovom događaju pričao je svima koji su se raspitivali za porodicu Čičak, pa mu je Vukšić zbog toga i pretio. Ističe da prilikom ovog događaja okrivljeni Vukšić nije imao gips na ruci, već da ga je nosio ranije.

Ispitivanje okrivljenog Branka Hrnjaka

Okrivljeni Branko Hrnjak ostao je pri ranije datoj odbrani. Objasnio je da je iz Belog Manastira krenuo jer mu je to rekao kolega Đuro Opačić, a trebalo je da neke Hrvate odvedu u Jagodnjak i predaju vojsci. U „marici“ video četiri čoveka: Strigić je sedeo za volanom, do njega je seo Vukšić, dok su on i Madžarac seli pozadi. Vukšić je govorio Stigiću kuda da vozi i gde da stane. Iz vozila su svi izašli, a Vukšić je rekao da se pojača muzika. Tada se uplašio jer mu je rečeno da ljude treba odvesti u Jagodnjak, a ne da će se negde zaustavljati. Vukšić se obratio Madžarcu

---

¹ Dok ovo priča, okrivljeni Strigić je uzbuđen i plače.

rečima: „Daj jednoga“ i Madžarac je iz zadnjeg dela vozila izveo jednog čoveka, a Vukšić im je svima rekao „Hajde, polazi“. Kada su krenuli, Vukšić je tog čoveka ubô nožem u vrat, i ponovo rekao Madžarcu: „Daj drugoga“, koga je ubio iz svog pištolja, kao i trećeg. Kada je doveden četvrti, u njega je, pored Vukšića, pucao i Strigić iz automatske puške. Prilikom povratka u Beli Manastir, Vukšić mu je rekao da o ovom događaju nikome ne priča. Otišli su u stan kod Madžarca, kojom prilikom je Strigić rekao da mu ove porodice nije žao, nego samo Ante, sa kojim je išao u školu. Nikada nije bio u kući kod Đurkovića i porodice Čičak. Ističe da prilikom likvidacije Čičaka Madžarac nije ni u koga pucao, a Vukšić je iz svog „magnuma“ trojici pucao u glavu, a prvog ubô nožem. Bojao se Vukšića koji je bio najopasniji čovek u Baranji i iz tog razloga je išao sa njima, ali ni u koga nije pucao.

Ispitivanje veštaka dr Dušana Dunjića

Veštak medicinske struke dr Dušan Dunjić ostao je u svemu pri ranije datom nalazu koji se odnosi na povrede koje je zadobila oštećena Anica Barić, kao i mišljenju koje se odnosi na povrede koje je zadobio oštećeni Mato Čičak. Takođe ostaje i pri svom drugom nalazu koji se odnosi na povrede koje su zadobili oštećeni Vinko, Ante i Ivica Čičak. Kod oštećene Anice Barić konstatovane su tri ubodne rane, koje su kasnije bile hirurški zbrinute. U odnosu na povrede koje su zadobili Čičkovi ističe da su svi imali povrede od vatrenog oružja - niko nije imao na skeletnim ostacima povrede zadobijene od sečiva ili nekog drugog oruđa. Povrede su lokalizovane na glavi i trupu, a povrede na glavi su najverovatnije od vatrenog oružja. Obzirom da su veštačeni samo skeletni ostaci, ne može se na osnovu povreda koje su na njima pronađene zaključiti o kalibru vatrenog oružja kojim su nanesene. Obzirom da nema mekih tkiva, ne može se zaključiti kojim su redosledom povrede nanesene. Nakon uvida u fotodokumentaciju iz decembra 1991. godine, koja je sačinjena prilikom pronalaska tela Čičkovich, dozvoljava mogućnost da su tela pomerana. Naime, na fotografiji na kojoj su sva četiri tela, dva tela, koja su tik jedno uz drugo, ukazuju da su promenila položaj. Mate Čičak je zadobio povredu glave - razaranje leve strane glave, koja povreda je naneta projektilom, a njegovo telo je na fotografiji u takvom položaju da je levom stranom glave oslonjeno na zid, pa se na osnovu toga zaključuje da je njegovo telo pomerano pre fotografisanja. Tokom veštačenja je utvrđeno da je Mate Čičak zadobio najmanje jednu povredu od projektila, Ivan dve, Ante tri a Vinko četiri. Povrede koje su zadobili Mate, Vinko i Ivan su mogle nastati od puščanog metka ali i od revolvera, ukoliko je pucano iz neposredne blizine. Povrede koje je zadobio Ante Čičak ukazuju da je u njega pucano više puta, ili da je pucalo više osoba. Objašnjava termin „brzi metak“ koji su u svojim obdukcionim zapisnicima koristili patolozi iz Hrvatske, pa navodi da je reč o puščanim projektilima, koji izazivaju velika razaranja zbog brzine zrna.